BIBLIOTECA CENTRALĂ UNIVERSITARĂ "ASOCIAȚIUNEA" SIBIU

ANUL XV. — Nr. 2775

DIRECTORI FONDATORI:
E. EMILIAN și E. MUNTEANU

DIRECTORI:
AL. MUNTEANU
și
N. PAPAGHEORGHE

BIUROURILE:
Strada Anghel Saligny No. 2.
București

6 Pagini 3 LEI

Gazeta Sporturilor

COTIDIANUL SPORTULUI ROMANESC

Vineri 27 Mai 1938

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe șase luni . . . . . » 500
Instituțiuni, Cluburi și Proprietari » 2000
Un număr vechiu . . . . . » 4

PUBLICITATEA DUPA TARIF

TELEFON { Direcția . . . . 3,26,60 / Administrația . . 3,26,60 / Redacția 3,26,69

In fața a 15.000 spectatori

România la egalitate cu Preston N. E.: 2-2 (1-0)

Baratki a marcat două goaluri de mare efect

Englezii, fără să insiste, au dat o lecție de tactică footballistică

O lecție de football

Preston North End este a treia echipă profesională engleză cari ne vizitează și, desigur, cea mai bună. Publicul bucureștean a rămas cu o impresie foarte puternică dela cele două jocuri ale lui Liverpool. Atât de puternică încât am auzit pe unii socotind pe Liverpool superior oaspelui nostru de eri.

Impresia aceasta — și e numai o impresie — are o explicație, dar nu este reală. Liverpool a făcut un joc spectaculos, mai exact, a căutat să dea publicului din Europa Centrală ceace știa că place acestui public: joc variat, cu passe laterale, cu driblinguri prelungite și cu shoturi puternice dela marginea careului de pedeapsă. Cu alte cuvinte, joc de Europa Centrală, cu care publicul nostru este familiarizat și pe care-l savurează.

Așa a jucat Liverpool și și-a atras recunoștința publicului. Această echipă nu a adus deci niciun element nou și n'a îmbogățit bagajul nostru de cunoștințe technice. N'a adus nimic din specificul footballului englez — care nu mai este de mult un joc oarecare, ci o știință; care, ca toate științele, este fondată pe calcul, și mai ales pe un diapazon taetic foarte evoluat.

Ceace n'a făcut, — pentrucă n'a vrut sau n'a putut? — Liverpool, a făcut însă Preston North End.

*

Echipele engleze, când vin pe continent, vin să se plimbe — cu excepția unor prilejuri anume, când este angajată o pasiune specială sau un anume interes propagandistic, cum a fost bunăoară recentul caz al matchului Anglia — Germania, în care fiii Albionului au vroit să câștige.

Turneele continentale sunt așa dar plimbări agreabile, recompensele cari urmează performanțelor remarcabile în competițiile interioare engleze.

Turneul lui Preston este «prima» zeciuială pe care au primit-o jucătorii pentrucă au cucerit anul acesta Cupa Angliei.

Au venit la Paris, s'au plimbat, s'au amuzat și apoi au jucat cu Racing. Au fost conduși cu 0-2 și nu s'au pierdut cu firea. Dar pentrucă publicul francez, venit cu sacul mare, i-a fluerat, s'au încăpățânat să câștige când mai erau zece minute de joc și au câștigat.

Cu patru goaluri marcate în aceste zece minute.

Au fost apoi la Praga, unde cu atât mai mult s'au amuzat și au luat matchul în glumă. Și au cedat cu 1-6. N'a fost nici o astădată dezastru. In convorbirile pe cari le-am avut cu unii dintre jucătorii lui Preston, ne-am putut convinge cu câtă indiferență privesc ei rezultatul dela Praga.

Nici la București, în matchul de eri, nu s'au omorât cu firea. Au jucat, desigur, ca să nu piardă. Dar n'au făcut exces de zel. Impresia

Ion Vornic

(Continuarea în pag. IV-a)

Două instantanee ale matchului de eri. STANGA: Holderoft, prinde sub privirile lui Gollimore și A. Beattie; DREAPTA: O'Donell trece în alură susținută pe sub... nasul lui Felecan.

Incepem cronica matchului România — Preston North End, de eri, cu o constatare tristă. Se vor găsi, mai jos, și alte observațiuni triste.

Prima însă, privește pe spectatori. Și, deși nu este obiceiul să se cuprindă și tribunele într'o cronică de football, vom face astăzi o excepție. O excepție pe care o vor regreta desigur spectatorii cari n'au fost eri prezenți în tribunele A. N. E. F.-ului, și pe care dorim să n'o mai vedem repetată.

Doar 15.000 de spectatori s'au deranjat eri să urce dealul Arsenalului, pentru a fi martorii unui nou match al echipei noastre naționale. Este cea mai redusă asistență din câte au fost înregistrate de cariera echipei noastre naționale în ultimii ani.

A fost înourat. Un cer aproape vânăt a patronat matchul de eri, eliberând din foalele zării un vânt care a ridicat praful de cărbune de pe pista stadionului transportându-l în ochii spectatorilor, și anunțând începerea iminentă a ploii. A și plouat. Sfârșitul matchului a fost onorat de un duș pe care ploaia l-a întețit apoi, până la dimensiunile unei ploi de vară.

S'ar putea găsi deci și oarecari explicați pentru peluza, care eri a prezentat goluri imense, ca o cangrenă răspândită pe un trup bolnav.

Principala explicație a asistenței de eri, însă, o furnizează echipa engleză. Spectatorii bucureșteni nu au avut încredere în valoarea englezilor.

Li s'a anunțat o echipă de mare prestigiu. Câștigătoarea «Cupei Angliei», din acest an. Interesul publicului a pulsat violiu și a fost înregistrat în vânzarea de bilete din oraș.

A venit apoi, însă, rezultatul de la Praga. Slavia a învins pe Preston North End cu 6—1. Și dintr'o dată, spectatorii noștri au simțit o neîncredere subită. O depresiune spontană a interesului dela început, transformat în suspiciune și nesiguranță.

Nu-i mai putea convinge nimic.

Preston North End devenise o etichetă fără importanță. Faptul că, anul acesta, a câștigat «Cupa Angliei» devenise un titlu mediocru. Tot trecutul englezilor se topise, lăsând în picioare — irezistibilă — doar înfrângerea dela Praga.

Competențele de cafenea începuseră, bine înțeles, să lanseze sentințe și să facă pronosticuri.

— Preston?... Fleac.

— Il bate echipa României, de-avândă!

Și iată cum, încrederea în valoarea echipei engleze a scăzut simțitor, vânzarea biletelor în oraș a stopat, iar peluza A. N. E. F.-ului a fost cangrenată eri de goluri pe cari nu le-am văzut niciodată, în ultimii ani, la matchurile echipei noastre naționale.

Spectatorii cari au lipsit eri, vor avea desigur motive să regrete. Au scăpat un match frumos, al cărui standard britanic nu va putea să fie reeditat prea curând.

Dar vor găsi — însfârșit — o experiență utilă în materie de echipe engleze, care-i va face să știe pe viitor că o eventuală înfrângere nu măsoară adevărata valoare a unei echipe britanice.

Și, ca să nu se piardă și acest prilej de frumoasă învățătură sportivă, vom face aici o precizare utilă pentru succesul viitoarelor matchuri internaționale cari vor face apel la serviciile echipelor engleze.

Echipele engleze nu vin pe continent — când vin — cu intenționea nestrămutată de a învinge. Dar nici nu-și fac prea mari dureri de cap din pricina unei înfrângeri care are întotdeuna explicații.

Turneurile echipelor britanice pe continent sunt aproape întotdeauna excursii de agrement, cu câteva prilejuri de joc, care să desmorțească încheelurile jucătorilor și să rezolve capitolul material al deplasărilor.

Iată decc, o înfrângere — pe itinerariul unei astfel de excursii — poate să survină oricând, fără să altereze prestigiul echipei care a înregistrat-o (dacă este într'adevăr o echipă mare) și fără să poată scădea încrederea spectatorilor în valoarea viitorului match al acestei echipe.

Iată cazul echipei Preston North End. Pentru gloria de a fi câștigat anul acesta «Cupa Angliei», jucătorii lui Preston au primit recompensa unui voiaj în Europa. Un voiaj admirabil pe un triunghiu în ale cărui unghiuri au fost fixate Parisul, Praga și Bucureștiul. Un voiaj boeresc, în «vagons-lits», cu mese bune, cu nopți necontrolate prea sever, cu wisky mult și eftin.

Au jucat la Paris. Au câștigat cu 4—2, jucnd cu «Racing Club». Au capotat apoi la Praga, cu 6—1 în fața Slaviei. In fond, Slavia este o echipă care are drept să facă scoruri mari — în zile bune — cu orice adversar. Pentru înfrângerea aceasta însă, Preston invoacă scuze perfect plauzabile. Portarul și-a luxat umărul și n'a mai putut apăra aproape nicio minge pe sus. De schimbat nu putea să fie schimbat. Iată o explicație a scorului. Dar Preston a avut la Praga și alt ghinion. Smith, mijlocașul centru titular, căpitanul echipei, și-a fracturat un picior. A fost, dealtfel, retrimis la Londra.

Iată deci, că numai 9 jucători au

D-nii Armand Călinescu, ministrul de interne și general Gabriel Marinescu, subsecretar de stat au asistat la matchul de eri.

PRESTON ESTE CAMPIOANA JOCULUI DE OFF-SIDE

După această introducere (cam lungă), vom trece la o succintă analiză jocului.

Incepem cu echipa engleză, fiindcă Preston a constituit eri principalul punct de interes al matchului, și fiindcă observațiile cari privesc echipa noastră reprezentativă necesită un capitol mai lung.

O primă precizare: Preston este campioana jocului de off-side.

Nu am văzut până astăzi o echipă ai cărei fundași să izbutească cu atâta ușurință să țină întotdeauna în ofside înaintașii adverși. Dobay nu este începător. Nici Bindea nici Baratky. Aproape toate atacurile reprezentativei noastre însă, s'au poticnit regulat, oprite de arbitru, pentru ofside.

Am numărat aproape 10 cazuri, când aproape întreaga linie de atac a reprezentativei noastre a fost prinsă în ofside.

Erau vinovați jucătorii noștri?. Erau vinovați fundașii englezi, al căror joc — de o șiretenie exasperantă — a izbutit să lase aproape mereu în ofside, linia noastră de înaintare.

Dintre echipele străine cari au jucat la noi, echipa olandeză Ajax a practicat cu mult talent, jocul de ofside.

Cineva, ne spunea atunci:

— Echipa aceasta nu poate fi învinsă decât printr'o minune. Cu atâtea ofsiduri pe cari le provoacă, nu se poate apropia nimeni de poarta sa».

Pe lângă Preston însă, Ajax era o bagatelă. Un fleac.

Fundașii lui Preston se pricep să lase cu atâta măestrie în ofside linia adversă de atac, încât o comparație cu Ajax este aproape jenantă, pentru englezi. Tactica aceasta formidabilă, înlesnită de o viteză exemplară a fundașilor englezi cari au găsit întotdeauna timp să facă zid în fața porții, chiar când erau surprinși de un atac aproape de centru, a constituit pentru echipa noastră un obstacol aproape insurmontabil.

Prima repriză s'a scurs aproape toată fără un atac consistent al echipei noastre. In partea aceasta de match, nu am văzut decât două shoturi serioase la poarta engleză. Un shot al lui Bodola, dela 30 de metri, gata să surprindă vigilența portarului englez, și shotul lui Baratky (dela 25—30 de metri) care a adus un goal formidabil, pentru echipa noastră.

Preston însă, n'a surprins eri numai prin jocul acesta. Prin tactica aceasta formidabilă.

A făcut eri dovada unei omogenități, a unei clarviziuni, a unei viteze de execuție, a unei condiții fizice cari explică succesul pe care l-a repurtat în

George Fulga

(Continuare în pag. III-a)

Interviewuri? Nu! Declarații...

Cel mai mic jucător englez sare cu un metru peste cel mai înalt jucător european

ne declară Rafinsky

Nu ne vom repeta, complectând cronica matchului de astăzi cu tradiționalele declarații făcute de jucători după match. Ne vom abate odată de la această regulă.

Motivul abaterei trebuie, dintr'un început, căutat în ploaia care a început să cadă odată cu sfârșitul jocului. Stropii reci ne-au făcut să uităm obligația de a lua declarații jucătorilor, în cabina dela ANEF.

Am căutat să reparăm această omisiune, ducându-ne la hotelul Union unde echipa României este cantonată.

In hall, am dat peste d. Costel Rădulescu, care coborâse cu Ronay, antrenorul CAO-ului și masseurul echipei naționale.

D. Costel Rădulescu este calm. Rezultatul nu l-a impresionat.

«A fost un bun antrenament pentru echipa noastră, permițându-ne să facem două verificări; în privința formei jucătorilor și a lacunelor de formație.

«Preston North End nu și-a desmințit faima. A făcut o demonstrație de cum se joacă un match și de cum trebuie să se apere o echipă. Sistemul lor de a-și lăsa offside adversarul este tot atât de bine pus la punct ca acel al echipei Ajax, care ne-a vizitat.

Arbitrul Schneider a condus foarte bine.

INDISPOZIȚIA LUI FELECAN

Jucătorii sunt cu toții prin camerele lor. Imediat după ce s'au întors dela teren, au intrat în baie și acum se dichisesc pentru banchetul oferit de F.R.F.A. la orele 21.

Primii care-și fac apariția sunt Rășinaru și Moldoveanu. Secundul schiopătează serios. Cere d-lui Rădulescu o sută de lei și pleacă în taxi la spital.

A coborât și Felecan Iacob. Fața lui este puțin cam întunecată.

Pare prost dispus.

Cineva face observația că probabil goalul ce s'a marcat lui Pavlovici prin intermediul lui, l-a indispus.

— Nu-i adevărat, isbucnește clujeanul, Toată ziulica, am fost indispus. Am și eu grijile mele. Cât despre match, țin să spun că nici acum nu sunt dumirit dacă mingea a ricoșat în plasă din corp. Unii mai spun într'un fel, iar alții în altul».

CUCUIUL LUI RAȘINARU ȘI FRAGILITATEA LUI MOLDOVEANU

Bogdan, care a stat, pe tușă, s'a apropiat de noi. Felicită pe Rășinaru pentru jocul făcut. Centrul mijlocaș are un cucui de toată frumusețea pe frunte. La o ciocnire cu capul unui englez a fost mai slab.

Este mulțumit de joc.

«Mâine mă duc la doctorul ANEF-ului Vreau să scap de această povară.

(Continuare în pag. 6-a)

Holdcroft, excelentul portar al lui Preston North End, gata să plonjeze o minge dificilă.

Preston North End și România fotografiate înainte de match.